

== ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ==

Οί καρχαρίες καταβροχθίζουν ολόκληρο πλήρωμα

'Ολόκληρο τὸ πλήρωμα τοῦ βραζιλιανοῦ φορτηγοῦ «Μόντζυ» κατεβροχθίσθη τελευταίως ἀπὸ τοὺς καρχαρίες. Τὸ «Μόντζυ» ἐταξείδευε πρὸς μία βραζιλιανὴ ἀκτὴ, σπὴν ὁποία ἀφθονοῦν οἱ καρχαρίες, Ἐνῶ ὁμως προχωροῦσε ἡ μηχανὴ τὸν ἐξεργάγη κατὰ τὸ πλήρωμα ἀναγκάστηκε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ πλοιο καὶ νὰ μπεῖ σὲ μὴ μεγάλη βάρκα, ἐνῶ συγχρόνως ἀπὸ τὴν ἀκτὴ ἐσπευδε πρὸς βοήθεια ἕνα ναυαγοσωστικό. Ἀξάφην ἡ βάρκα ἀναποδογύρισε καί, ὑπὸς σὲν ναυαγοσωστικό, οἱ καρχαρίες ἔδμησαν κ' ἄρπαξαν τοὺς δεκαεξή ἄντρες τοῦ πληρώματος, τοὺς ὁποίους καὶ καταβροχθίσαν πρὶν προφθάσῃ νὰ ἐπέμβῃ τὸ ναυαγοσωστικό.

Γάμοι καὶ αὐτοκτονία

Σύμφωνα μὲ τὴς ἐπίσημες στατιστικὰς τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως πὸν ἐδημοσιεύθησαν τελευταία, ἐτελέσθησαν κατὰ τὸ 1925 σὲ ὅλες τὴς Ἠνωμένους Πολιτείας 1,778,000 γάμοι, οἱ ὁποιοὶ εἶνε δέκα τοὶς ἑκατὸ λιγώτεροι ἀπὸ τοὺς τελεσθέντας τὸ 1924. Ἐχορηγήθησαν ἀκόμη 170,000 διαζύγια, τὰ ὁποία εἶνε πέντε τοὶς ἑκατὸ περισσότερα ἀπὸ τοὺς 1924. Ὁ «Κήρυξ» τῆς Νέας Ἰόρκης σχολιάζοντας τοὺς ἀριθμοὺς αὐτοὺς γράφει ὅτι ἐν ἐξακολουθῆσαν οἱ ἰδίαι ἀναλογίαι γρήγορα ἢ Ἀμερικὴ θὰ γίνῃ ὁ Παράδεισος τῶν Ἄδν Ζουάν.

Ἀπὸ τὴς ἰδίαι στατιστικὰς πληροφοροῦμεθα ὅτι τὰ αὐτοκτονία διεμέλιαν, κατὰ τὸ 1925, 15,000 ἄτομα. Τὸ ρεκόρ εἰς τὰ αὐτοκτονιστικὰ δυστυχήματα τὸ ἔχει ἡ Καλλιφορνια ὅπου τὰ αὐτοκτονία σκοτώνουν 32 ἐπὶ 100,000 κατοικίων ...

Μία πρωτότυπος κλοπὴ

Μία πρωτότυπος κλοπὴ ἔγινε κατ' αὐτὰς σ' ἕνα χρυσοχοεῖο τῆς Ρέντζιντ Στριτ τοῦ Λονδίνου. Κάποιος καλοντυμένος ἔμπηκε σὲ χρυσοχοεῖο καὶ ἀφοῦ ἐξέτασε πολλὰ κοσμήματα, ἐδίωλεξε ἕνα περιδέραιο ἀξίας 1600 λιβρών. Ὅταν τὸ πακέτο μὲ τὸ περιδέραιο ἐτοιμάσθηκε ὁ ἀγοραστὴς ἔβγαλε ἀπὸ τὸ πορτοφόλι του 16 χαρτονομίσματα τῶν 100 λιβρών γιὰ νὰ πληρώσῃ, ὅταν ἀξάφην ἡ πόρτα ἀνοίξε καὶ μπήκε μέσα ἕνας νιτέκτιβ. Ἐπείσω τὸν ἀγοραστὴ ἀπὸ τὸ χέρι καὶ εἶπε:

— Ἄ, σὲ πιάσαμε πάλι μὲ τὰ κίβδηλα χαρτονομίσματα! Καὶ στρεφόμενος πρὸς τὸ χρυσοχόο πὸν τοὺς ἐκοίταζε κατάπληκτος ἐπρόσθεσε:

— Κύριε, ὁ πλάτης σας εἶνε κίβδηλοποιός! Ἡ ἄδουνομία τὸν παρακολουθεῖ πρὸ ἡμερῶν. Εἶμαι νιτέκτιβ. Ἐλάτε μαζί μας, σπὴν ἄδουνομία. Θὰ πάρω καὶ τὸ περιδέραιο γιὰ πειστήριο. Τὸ αὐτοκτονιστο περιμένει ἀπὲξω.

Καὶ παίγοντας τὸ περιδέραιο ἐβγήκε κρατώντας καὶ τὸν ψευδοκίβδηλοποιὸ ἀπὸ τὸ ἄλλο χέρι. Ὁ χρυσοχόος ἔτρεξε νὰ πᾶρῃ τὸ καπέλλο του γιὰ νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ, μὰ ὅταν ἐβγήκε ἐξῶ εἶδε ὅτι οἱ δύο... φίλοι εἶχαν ἐξαφανιστεῖ μὲ τὸ αὐτοκτονιστο πὸν τοὺς περιέμενε...

Ἦσαν καὶ οἱ δύο ἄωποδότες! ...

Ἐνα παιδί 120 ὀκάδες

Τὸ «Νεϊλν Μπίπλ» πληροφορεῖται ἀπὸ τὸ Καπιτάου τῆς Ἀφρικῆς ὅτι εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ ἐκεῖ σχολεῖα παρουσιάστηκε γιὰ νὰ ἐγγραφῆ ὡς μαθητὴς ἕνας μικρὸς ἡλικίας 11 ἐτῶν, λεγομένου Γεδεῶν Ρόντ. Ὁ μικρὸς αὐτὸς ἔχει τὰς ἐξῆς διαστάσεις: ὕψος σώματος ἕνα μέτρο, περιφέρεια στήθους 52 ἑκατοστά, περιφέρεια ὀσφύος 58 ἑκατ. καὶ βάρους... 120 ὀκάδες!

Ὁ μικρὸς ἐξοῦσε ὡς τῶρα σὲ χωρίο Μονταγκιού καὶ γιὰ πρώτη φορὰ θέλλει νὰ ἐγγραφῆ σὲ σχολεῖο. Οἱ διδάσκαλοι ὁμως συντόπισαν στοὺς γονεῖς του ν' ἀναβάλουν τὴν ἐγγραφήν γιὰτὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ὑπάρχουν σὲ σχολεῖα καθίσματα γιὰ μαθητὰς τέτοιων διαστάσεων...

δύο φορὰς σὲ μέτωπό του. Ἦταν τόσο πολὺν ταραγμένη ἀπ' ὅσα ἄκουσε πὸν μὸλις ἔκπορευε νὰ ἀρθρώσῃ δὺν λόγια ἀποχαριετισμοῦ.

Στὸν δρόμο τὴν περιέμενε ὁ Ρόμπερτ. Ἐσχίθησαν καὶ οἱ δύο τοὺς. Ὁ ἥλιος ὀλοκόκκινος πῆγαινε νὰ κρυφτῆ πίσω ἀπὸ ἕνα ἀκροβουίν. Ἡ Ἐλενὴ γύρισε, ἔτριξε μὴ ματιὰ στὴν βίλλα καὶ αἰσθάνθηκε δὺν θερμὰ δάκρυα νὰ κυλοῦν στὰ μάγουλά της. Ἦσαν τὰ δάκρυα πὸν ἔχουνε γιὰ τὸν συντριμμένο ἄντρα πὸν ἄφισε στὴν βίλλα, γιὰ τὰ σβυσμένα παιδικὰ της χρόνια, πὸν μαζὺ μὲ τὴν τελευταία ἀχτίδα τοῦ ἡλίου τῆς ἔστειλαν τὸν τελευταῖο χαίρετισμό...

Μεταφρ. Μαρϊάνθης Τοντόρεβα (Δήμια)

ΡΩΣΣΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟ ΔΕΥΚΩΜΑ

ΤΟΥ Α. ΤΣΕΧΩΦ

Ὁ πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπαρχίας, ὁ Κρατέρωφ, ἰσχνὸς καὶ ψιλὸς σὲν τηλεγραφοῦζυλο, προχώρησε καὶ ἀπευθυνόμενος σὲ τὸ Ζυγκώφ, τοῦ εἶπε:

— Ἐξοχώτατε! οἱ πατρικῆς φροντίδες σας σ' ὄλο τὸ διάστημα πὸν διοικήσατε τὸν τόπο μου...

— Διάστημα περισσότερο τῶν δέκα χρόνων, τοῦ ὑπόβαλε ἀπὸ πίσω ὁ Ζακοῦσιν.

— ...διάστημα περισσότερο τῶν δέκα χρόνων, συγκεντρῶνον τὴ σημερινὴ ἐπίσημη ἡμέρα, ἐμὰς, τοὺς ὑπάρχουσας σας, σ' αὐτὴ τὴν τελετὴ!... χμ... καὶ ὡς ἐνδείξη τοῦ σεβασμοῦ μας καὶ τῆς βαθείας μας ἐγγνωμοσύνης, προσφέρουμε σπὴν ἐξοχώτατῃ Σας, αὐτὸ τὸ λεύκωμα, πὸν ἔχει μέσα τὴς εἰκόνες ὄλων μας καὶ εὐχόμεστε νὰ μὴ στερηθοῦμε ποτε, ποτε μέχρι θανάτου...

— Τῶν πατρικῶν φροντίδων σας, οἱ ὁποῖες μὰς ὀδηγοῦν σὲ δρόμο καὶ εὐχέλῃς καὶ τῆς προόδου!... ἐπρόσθεσε ὁ Ζακοῦσιν σκουπίζοντας τὸν ἰδρώτα πὸν ἔτρεχε ἀπὸ ὀλόκληρο τὸ μέτωπό του. (Εἶχε, φαίνεται, μεγάλη ἐπιθυμία νὰ μιλήσῃ καὶ γι' αὐτὸ εἶχε προετοιμάσει ἕναν ὀλόκληρο λόγο). Καὶ εἶθε νὰ κυματίζῃ ἐπὶ πολλὰ χρόνια ἀπὸ πάνω μας—ἀποτελείωμε—τὸ λάβαρό σας, λάβαρο νομοσύνης, ἐργασίας καὶ κοινωνικῆς ἐπιμερείας!

Στὸ ἀριστερὸ μάγουλο τοῦ Ζυγκώφ, πὸν εἶταν γεμάτο ζάρες, ἔνα δάκρυ κέλυσε.

— Κύριοι, εἶπε τότε ἐκεῖνος μὲ μὴ φωνὴ πὸν ἔτρεψε, δὲν ἐπεριμένα...δὲν εἶχα σκεφθεῖ ποτε...ὅτι θὰ ἐρωτάζετε τὸ ἀόηθον Ἰωβιλαίο μου... Εἶμαι συγκινημένος... πολὺ... πολὺ συγκινημένος... Δὲ θὰ ξεχάσω ποτε μέχρι θανάτου αὐτὴ τὴ στιγμή... καὶ πιστεύσατε... πιστεύσατε, φίλοι μου... ὅτι κανεὶς δὲν εἶχε τὴν εὐδαιμονία σας, ὅσο ἐγώ... Κι' ἂν κάποτε βρῆσκατεκάποιες δυσκολίες σὲ μένα κι' αὐτὲς εἶνε γιὰ τὸ καλὸ σας.

Ὁ Ζυγκώφ, ὁ διοικητὴς τῆς επαρχίας, ἀγκάλιασε τὸν Πρόεδρο τοῦ Συμβουλίου Κρατέρωφ, ὁ ὁποῖος, μὴν περιμένοντας τέτοια κίνη, χλώμισσε ἀπὸ τὴ χαρὰ του. Ἐπειτα ὁ διοικητὴς ἔκανε ἕνα τιμηὰ πὸν φανέρωνε ὅτι ἡ συγκίνησή του τὸν ἐμπόδιζε νὰ μιλήσῃ κ' ἔπειτα ἄρχισε νὰ κλαίει σὰ μωρὸ παιδί.

Ἦστερα, μὸλις πούρησε κάπως, ἀφοῦ εἶπε μερικὰ λόγια βαθεῖα συγκινημένος κ' ἔδωσε τὸ χέρι σὲ ὄλους, κατέβηκε τὴς σκάλες ἀπὸ τὴς ἐπισημῆς τῶν συγκεντρωμένων κ' ἐμπήκε σ' ἀμάξι του, ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὴς ἐτολγίαις τους.

Μέσω σὲ ἀμάξι τοῦ ὁ Ζυγκώφ ἔνοιωσε μὴ ἀξάφην συρροὴ δακρῶν σὲ μάτια του πὸν προερχόντουσαν ἀπὸ ἐξυφρόσωνα συναίσθηματα κι' ἄρχισε πάλι νὰ κλαίει.

Στὸ σπῆτι τοῦ ἄλλης χαρῆς τὸν ἐπεριέμαν. Ἡ οἰκογένειά του, οἱ φίλοι του, οἱ γνώμοῖ τοῦ τοῦ ἔκαναν ἔτοιμες τιμὲς ὥστε κι' ὁ ἴδιος πίστεψε ὅτι σι' ἀλήθεια εἶχε προσφέρει μεγάλαις ὑπηρεσίαις σπὴν πατρίδα του καὶ ὅτι, ἂν δὲν εἶχε ἔρθῃ αὐτὸς στὸν κόσμο, ἡ πατρίδα του θὰ ἔκτανε σὲ πολὺ ἄσχημη θέση σήμερα. Τὸ γεῦμα τοῦ Ἰωβιλαίου πέρασε ὀλόκληρο μὲ προσπίσει, μὲ προσφωνήσει, μὲ χειραψίαις καὶ μὲ δάκρυα. Μὲδὺν λέξεις, ὁ Ζυγκώφ δὲν περιέμενε ποτε ν' ἀναγνωριστοῦν τόσο πολὺ οἱ ὑπηρεσίαις του.

— Κύριοι, εἶπε στὰ ἐπίδορπια, ἀνταμειφθηκα πρὸ δὺν ὥρῶν γιὰ ὅλες τὴς δυσσχεσίαις πὸν προκαλεῖ ἐναντίον του ἕνας ἀνθρώπος πὸν κάνει σπὴν ὑπηρεσία του τὸ καθῆκον του. Σὲ ὄλο τὸ διάστημα τῆς διοικησίαις μου, βασιόσκα σταθερὰ σὲ ἀξίωμα ὅτι τὸ κινὸν δὲν εἶνε καμωμένο γιὰ μὰς, ἀλλὰ ἐμεῖς γιὰ τὸ κοινὸ. Καὶ σήμερα, λαβαίνω τὴ μεγάλῃ ἀνταμοιβή! Οἱ ὑπὸ-κοῖ μου μὸς πρόσφεραν ἕνα λεύκωμα. Νάτο· εἶμαι πολὺ συγκινημένος.

Ὅλα τὰ πρόσωπα, φωτισμένα μ' ἕνα γιορτάσιμο ὕψος, ἔσκυψαν πάνω ἀπὸ τὸ λεύκωμα κι' ἄρχισαν νὰ τὸ κοιτάζον.

— Ὅμορφο αὐτὸ τὸ λεύκωμα, εἶπε ἡ Ὀλγα, ἡ κόρη τοῦ Ζυγκώφ. Στοιχηματίζω πὸς στοιχίζει παραπάνω ἀπὸ πενήντα ρούβλια. Ἄ! τὸ ὄμορφο πὸν εἶνε! Μπαμπά, ὅς το μου ἔμενα! Θὰ τὸ φυλάξω... Τὶ ὄμορφο πὸν εἶνε.

Ἡ Ὀλγα, μετὰ τὸ γεῦμα, πῆρε τὸ λεύκωμα σπὴν κάμαρῃ της καὶ τὸ κλειδίωσε σὲ γραφεῖο της. Τὴν ἄλλη μέρα ἔβγαλε ἀπ' αὐτὰ τὴς εἰκόνες τῶν συμβούλων, τὴς πέταξε σὲ πάτωμα, κ' ἔβαλε σπὴ θέση τους τὴς φιληνάδες της τοῦ Διδασκαλείου. Ἡ ἄσπρης ποδιῆς διαδέχθηκαν τὴς ἐπίσημες στολές.

Ὁ Κόλιας, ὁ γιὸς τῆς ἐξοχώτατῃς του, μάζεψε τὴς φωτογραφίαις τῶν συμβούλων κ' ἐχρωμάτισε τὰ ρούχα τους κόκκινα. Ἐβγαλε μουσικάκια πρῶσινα σὲ ὅσους δὲν εἶχαν μουσικάκια καὶ γενειάδες θαλασσιῆς σὲ ὅσους δὲν εἶχαν γενειάδα. Ὅταν δὲν ἔμενε πὺ τίποτε γιὰ νὰ μποιηαντίσει, ἔκοψε τοὺς συμβούλους ἀπὸ τὸ χαρτόνι τῆς φωτογραφίας, τοὺς τρύπησε μὲ καρφίσιος τὰ μάτια καὶ τοὺς ἔκανε καραγιούζηδες μὲ τοὺς ὁποίους ἄρχισε νὰ παίζει. Ὅταν ἔκοψε καὶ τὸν πρόεδρο τοῦ Συμβουλίου τὸν Κρατέρωφ δὲν ἐκόλλησε ὄρθιο σ' ἕνα κοῦτὶ τῶν οπίσθων καὶ τὸν ἔπληξε ἔτσι σὲ γραφεῖο τοῦ πατέρα του.

Μπαμπά, δὲς ἕνα μνημεῖο! τοῦ εἶπε.

Ὁ Ζυγκώφ ἔσπασε στὰ γέλια, παρ' ὀλίγο νὰ πέσει ἀνάσκαλα καὶ γιομάτος τρυφερότητα, φίλησε δυνατὰ τὸν Κόλια σὲ μάγουλο.

— Ἄ, παλιόπαιδο, τοῦ εἶπε, δὲν ντρέπεσαι νὰ κάνεις ἔτσι τὸν Πρόεδρο τοῦ Συμβουλίου; Πῆγαινε νὰ τὸν δείξεις τῆς μαμάς σου! Πρέπει νὰ γελᾷσαι κι' αὐτὴ... Χά! Χά! Τὶ ἀστεῖος πὸν φαίνεται ὁ κανάγιας! ...

Α. ΤΣΕΧΩΦ